

POSTANOWIENIE

Dnia 14 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 14 stycznia 2021 r.,

wniosku obrońcy skazanego

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 kwietnia 2016r., sygn. akt III K (...),

utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt II AKa (...),

na podstawie art. 544 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić wniosek,

2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. T. - Kancelaria Adwokacka w W. - kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia dla obrońcy z urzędu za sporządzenie wniosku o wznowienie postępowania,

3. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 kwietnia 2016r., w sprawie o sygn. akt III K (...), utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 listopada 2016r., sygn. akt II AKa (...), M. K. został uznany winnym tego, że w okresie od lutego 2011 r. do maja 2011r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z E. H., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził spółkę z o.o. P. z siedzibą w S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci paliwa o łącznej wartości 595.706,32zł, co stanowi mienie znacznej wartości, poprzez wprowadzenie przedstawicieli pokrzywdzonej spółki w błąd co do zamiaru zapłaty za zakupiony towar, na który spółka P., zgodnie z umową sprzedaży nr (...), wystawiła faktury VAT z odroczonym terminem płatności, tj. popełnienia czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Pismem z dnia 29 maja 2020 r. skazany złożył wniosek o wznowienie postępowania. Wezwany do uzupełnienia braków formalnych poprzez sporządzenie wniosku i podpisanie go przez adwokata lub radcę prawnego oraz uiszczenie stosownej opłaty od złożenia wniosku, M. K. wniósł o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i złożenia wniosku oraz zwolnienie go z kosztów postępowania wznowieniowego w całości, z uwagi na trudną sytuację materialną i osobistą.

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2020r. Sąd Najwyższy zwolnił M. K. od uiszczenia opłaty od wniosku o wznowienie postępowania i wyznaczył mu obrońcę z urzędu.

W dniu 22 września 2020 r. obrońca skazanego złożyła wniosek o wznowienie postępowania, uchylenie obu wyroków w sprawie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji oraz dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentacji księgowej spółki P. sp. z o.o. na okoliczność wyłącznej odpowiedzialności skazanej E. H. za niewypłacalność spółki, brak uregulowania płatności wobec P. sp. z o.o., ukrywania ww. dokumentacji księgowej oraz dopuszczenia się wyłącznie przez skazaną E. H. czynu, za który skazany został M. K., oraz zawiadomienia o wszczęciu śledztwa z dnia 21 sierpnia

2020 r. – na okoliczność wszczęcia śledztwa przez Prokuraturę Rejonową w O. w sprawie przekroczenia uprawnień przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. na szkodę M. K. oraz potwierdzenie faktów zawartych w piśmie skazanego z dnia 29 maja 2020 r., a także załączonym do niego pozwie z dnia 24 kwietnia 2020 r.

Obronca oparła swój wniosek na przesłance z art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. w zw. z art. 542§1 k.p.k. (choć, jak wynika z treści uzasadnienia wniosku w części dotyczącej wszczęcia śledztwa przeciwko prokuratorowi Prokuratury Rejonowej w K., jego podstawa odwołuje się raczej do treści art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k.).

Prokurator Prokuratury Krajowej w odpowiedzi na wniosek wniósł o jego oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek złożony w niniejszej sprawie nie jest zasadny.

Pierwszą z okoliczności, która miałaby przemawiać za wznowieniem postępowania w przedmiotowej sprawie jest, w ocenie obrony, pozyskanie niedostępnego w toku postępowania w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentacji księgowej spółki P. sp. z o.o. za rok 2011. Jak wskazuje obrona, dokumentacja ta ma kluczowe znaczenie dla przypisania odpowiedzialności za przestępstwo popełnione na szkodę spółki P. sp. z o.o., bowiem z jej analizy wynikać ma, że pieniądze, które miały zostać przekazane jako zapłata dla pokrzywdzonej spółki, zostały przywłaszczone przez skazaną E. H.. Obrona zwróciła uwagę, że powołana w celu sporządzenia opinii biegła z zakresu księgowości stwierdziła, że stratę w spółce spowodowały wysokie koszty zarządu, przy czym, z uwagi na brak dokumentacji księgowej, nie mogła ona wypowiedzieć się, co się na te koszty składało.

Choć w istocie sądy orzekające w sprawie nie dysponowały dokumentacją księgową spółki P. sp. z o.o. za 2011 r., to kondycja finansowa spółki została ustalona w oparciu o inne dowody. Dokładne ustalenie przyczyn straty finansowej za rok 2011 r., które niewątpliwie ułatwiłaby dokumentacja księgowa, nie ma jednakże znaczenia dla przypisania skazanemu winy za zarzucany mu czyn. Istotne jest bowiem to, że w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy Sąd rozpoznający sprawę ustalił, że kondycja finansowa spółki P. sp. z o.o. nie uniemożliwiała wywiązania się z zobowiązania wobec spółki P. sp. z o.o., zaś brak

zapłaty na rzecz pokrzywdzonej spółki wynikał wyłącznie z postawy E. H. i M. K.. Nie można zatem uznać, by przywoływany przez obronę materiał dowodowy miał wpływ na poczynione w oparciu o dostępny materiał dowodowy ustalenia Sądu I instancji dotyczące udziału M. K. w dokonanym przestępstwie, w tym świadomości jego mechanizmu, a przede wszystkim zamiaru jego popełnienia. Jak słusznie wskazał autor odpowiedzi na wniosek o wznowienie postępowania, analiza dokumentacji finansowej spółki P. sp. z o.o. oraz okoliczności jej pozyskania mogłyby, w określonych okolicznościach, rodzić skutki prawnekarne w innej, niż wskazywana we wniosku, płaszczyźnie.

Drugą okolicznością, w której obrona upatruje podstawy do wznowienia postępowania, jest wszczęcie przez Prokuraturę Rejonową w O. śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. na szkodę M. K.. Zważyć jednak należy w pierwszej kolejności, że postępowanie to dotyczy okresu **od dnia 1 grudnia 2018r. do stycznia 2019 r.** w sprawie PR 3Ds (...), podczas gdy postępowanie przygotowawcze w przedmiotowej sprawie toczyło się w okresie od 3 kwietnia 2012 r. do dnia 28 czerwca 2014r. (k. 85 i 310 akt sprawy III K (...)) pod sygnaturą akt 2 Ds. (...), a następnie 2 Ds. (...) i dotyczyło zdarzeń z 2011 r.

Zarówno więc załączone do pisma skazanego z dnia 29 maja 2020 r. kserokopie postanowień o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu (sporządzone w postępowaniu o sygn. akt PR 1Ds (...)), jak również wszczęte postępowanie przygotowawcze dotyczące przekroczenia uprawnień przez prokuratora, nie dotyczą bezpośrednio postępowania przygotowawczego w przedmiotowej sprawie. Z uzasadnienia wniosku o wznowienie nie wynika, jaki związek miałyby mieć toczące się postępowanie o przekroczenie uprawnień w związku z wykonywanymi czynnościami w sprawie PR 3Ds (...) ze sprawą, której wznowienia domaga się skazany. Co więcej, jak już wskazano, uzasadnienie wniosku o wznowienie postępowania wskazuje na inną, niż przywołana, podstawę wznowienia, a mianowicie sugeruje ono dopuszczenie się przez prokuratora przestępstwa przekroczenia uprawnień w związku z prowadzonym postępowaniem.

Przesłanka określona w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. wymaga jednak stwierdzenia dopuszczenia się takiego przestępstwa prawomocnym wyrokiem skazującym, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

W tej sytuacji stwierdzić trzeba, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o wznowienie postępowania, gdyż nie zostały spełnione przesłanki wskazane w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. ani art. 540§1 pkt 1 k.p.k., które pozwalałyby na to.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

M. K., uwzględniając jego sytuację osobistą i materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego, a obrońcy z urzędu przyznano wynagrodzenie według norm przypisanych.